

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Passiuitas vitę quid significet apud Tertull. & vnde hæc vox fluxerit, Cap.
15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Passivitas vitæ quid significet apud Tertull. & unde hæc vox fluxerit. CAP. XV.

TERTULLIANVS lib. contr. Valentin. ait Valentinianos de Passivitate vitæ generositatem suam vindicare. Eodémque libro, passiuos discipulos eos vocat. Quo quidem loco, vt Beato Rhenano facillè assentior, qui passivitatem vitæ pro turpi vita ac voluptatibus dedita accipit, idque D. Hieronymi autoritate probat, qui exponens illud Osee, Super capita montium sacrificabant, passivam religionem veræ religionis austeritati opponit: ita certè minime hoc illi assentiri possum, quòd has voces ab adverbio, passim originem trahere vult, quemadmodum & adverbium, passim, à Græco πάντη. Passivitas enim, & passiuus, voces sunt à Græco expressæ. Quod enim Græci ἐμπαῖτης dicunt, hoc Tertulliano passivitas est. Quod rursus Græcis est ἐμπαῖτης id Tertulliano & Hieronymo passivus est, hoc est, lascivus atque obscænis voluptatibus addictus.

Notata quadam in Collectaneis Nicephori, quæ ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ Theodoriti adiecta sunt. CAP. XVI.

CVM nuper Theodori Lectoris Græca quædam Collectanea à Roberto Stephano ad Ecclesiasticæ historiæ Theodoriti calcem adiecta in manus sumpsissem, quædam se obtulerunt, quæ tametsi leuiuscula fortassè quibusdam videri possint, tamen quando rudibus, hoc est, mei similibus ista cudentur, huic quoque chartæ à me illinentur. Ac primùm fol. 350. r. mendum illud, quod appictus asteriscus indicat, facillè tolletur, si pro γέλω, γέλων legamus. Sequenti pag. Archiepiscopi Leonis lege institutum fuisse ait Author, vt clerici apud præfectum prætorio duntaxat responderent. Ac præterea istud ei in more positum fuisse, vt neminem in sacrum ordinem accenseret, qui Psalterium nesciret. Fol. 353. pag. 1. Diaconi cuiusdam orthodoxi mentio fit, qui cum à Theudericho Aphro malè de religione sentiente plurimùm, se amari cernebat, quò eum vehementiùs adhuc, in sui amorem pertraheret, ab Orthodoxa fide ad Arrianam hæresim descivuit. Quod cum intellexisset Theuderichus, eum, quem tantopere amabat, capitis supplicio quamprimùm affici iussit, dicens, Si Deo fidem non servasti, quoniam pacto conscientiam sanam homini servaturus es? Pag. 2. Denterij Arriani Episcopi meminit, qui Barbam quandam (βάρβαρον corruptè legitur pro Βάρβαρον) lustrica vnda tingens, hanc verborum formam adhibuit: Baptizatur Barbas in nomine Patris per Filium in Spiritu sancto. Quo dicto statim baptisterij aqua evanuit. Fol. 354. pag. 1. Timotheum Archiepiscopum hoc in mores induxisse refert, vt Nicenum Symbolum in omnibus sacris conuentibus recitaretur, cum antè non nisi semel singulis annis, hoc est, eo die, quo Christus in crucem actus est, cani solitum fuisset. Paulo post, vbi de eodem Timotheo, eiusque in fide levitate agitur, in his verbis, χαλεπῶς αὐτὸν ἵπομασεν, maculam insidere non dubito, ac pro ἵπομασεν, ἵπιμασεν legendum esse, quemadmodum & proximè post mendum irreptit in his verbis, ἐν τῷ τῷ τόπῳ χεῖματα πολλὰ κείσται μαθὼν Κωάδης ὁ βασιλεὺς, ταῦτα μαθεῖν ἐβασίλευσεν. Etenim pro his duobus postremis vocabulis respondendum esse censeo λαβῆν ἐκέλευσεν, aut quid simile, sensu nimirùm id apertissimè postulante. Sic eadem pag. in his verbis, πῶς οὐκ ὀφύλαρχος ἔφησεν, εἰ μὴ δύο ὁ χεῖρὸς, θεὸς γυμνὸν σταυρὸν ἐδέξατο; quis non statim animadvertat pro γυμνὸν, γυμνὸς legi debere? Idem enim est hoc loco θεὸς γυμνὸς, quod μόνη θεότης, quæ quidem ea natura est, vt nullum cruciatum admittere queat.